

ROZHODNUTIE

Číslo: 065/34050/2023/PR/SD
Číslo spisu: 6668-2023-BA

V Bratislave dňa 27. 12. 2023

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie vodárenstva č. 0031/2023/V-SD z 22. augusta 2023

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie účastníka konania obec Jalšovík, Jalšovík 23, 962 41 Bzovík, IČO: 00 647 501, v zastúpení Advokátska kancelária Peter Ďurica s.r.o., SNP 711/25, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 55 792 677, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie vodárenstva č. 0031/2023/V-SD z 22. augusta 2023 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie vodárenstva (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal dňa 22. augusta 2023 rozhodnutie č. 0031/2023/V-SD, č. sp. 4905-2023-BA, ktorým bola účastníkovi konania obec Jalšovík, Jalšovík 23, 962 41 Bzovík, IČO: 00 647 501, v zastúpení Advokátska kancelária Peter Ďurica s.r.o., SNP 711/25, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 55 792 677 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 85/2022 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške 500,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania predložil úradu nepravdivé skutočné údaje za rok 2021 za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom podľa § 12 ods. 1 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 21/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou v znení vyhlášky č. 361/2021 Z. z. (ďalej len „vyhláška č. 21/2017 Z. z.“), čím porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0031/2023/V-SD z 22. augusta 2023 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 04. septembra 2023.

3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené dňa 19. septembra 2023 a zaevidované pod č. 34050/2023/BA (ďalej len „odvolanie“).
4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 16. októbra 2023 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 27551/2023/BA z 25. júla 2023 začal konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty je zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 25. júla 2023.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 27551/2023/BA z 25. júla 2023 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu dňa 28. júla 2023 žiadosť o vyhotovenie elektronickej kópie administratívneho spisu. Prvostupňový orgán listom č. 28911/2023/BA z 02. augusta 2023 zaslal účastníkovi elektronicкую kópiu administratívneho spisu.
8. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu dňa 02. augusta 2023 žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie. Prvostupňový orgán listom č. 29378/2023/BA zo 04. augusta 2023 oznámil účastníkovi konania, že mu predlžuje lehotu na vyjadrenie o ďalších desať dní.
9. Účastník konania sa následne prvostupňovému orgánu k oznámeniu o začatí správneho konania nevyjadril.
10. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 22. augusta 2023 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 500,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 04. septembra 2023.

II. Odvolanie účastníka konania

11. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 19. septembra 2023. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
12. Účastník konania uviedol, že podáva odvolanie proti celému výroku a odôvodneniu rozhodnutia, pričom odvolanie proti výroku rozhodnutia odôvodnil nezákonnosťou (rozpor

s objektívnym právom), ako aj nesprávnosťou rozhodnutia. Účastník konania napadol tak skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie veci v rozhodnutí.

13. Účastník konania nesúhlasí s vyrubením pokuty, nakoľko sa jedná o formálne pochybenie a došlo k nemu neúmyselne. Faktúra, ktorú účastník konania nezahrnul do skutočných nákladov za rok 2021, bola doručená v januári 2022, a preto bola zaúčtovaná až v rozpočtovníctve za rok 2022. Až pri výpočte ceny vody účastník konania prišiel na chybu, že do skutočných údajov za rok 2021 nezahrnul túto faktúru, a preto úradu túto skutočnosť sám oznámil. Ceny vody táto skutočnosť neovplyvnila, nakoľko účastníkovi konania vyšla skutočná cena vodného x,xx eur a schválená je x,xx eur. Účastník konania má iba xxx obyvateľov, je vo veľmi zlej finančnej situácii, má tri úvery, vysoké úroky, kvôli cenám energií (obec je neregulovaný subjekt) starostka obce pracuje z domu od novembra 2022. Účastník konania uviedol, že žiada, aby úrad prihliadol na uvedené skutočnosti a neuložil predmetnú pokutu.
14. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, prvostupňový správny orgán pri posúdení skutkových a právnych okolností, na základe ktorých dospel k záveru, že v prípade účastníka konania išlo o porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z., vychádzal z podkladov, ktoré sú obsahom administratívneho spisu. Na podklade týchto listín správny orgán dospel k záveru, že účastník konania predložil nepravdivé skutočné údaje za rok 2021 za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z. Správny orgán subsumoval skutkový stav v predmetnej veci pod nasledovné normy správneho práva § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z., § 29 ods. 1 písm. k) a § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré v hypotéze nemajú také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Správny orgán v danej veci uvedené normy správneho práva nesprávne interpretoval, resp. na zistený skutkový stav v predmetnom prípade ich nesprávne aplikoval. Správny orgán považuje za „predloženie nepravdivých skutočných údajov“ aj skutkový dej, ktorý spočíva v tom, že „predmetná faktúra, ktorú účastník konania nezahrnul do skutočných nákladov za rok 2021, bola doručená v januári 2022, a preto bola zaúčtovaná až v rozpočtovníctve za rok 2022. Až pri výpočte ceny vody účastník konania prišiel na chybu, že do skutočných údajov za rok 2021 nezahrnul túto faktúru, a preto úradu túto skutočnosť účastník konania sám oznámil. Ceny vody táto skutočnosť neovplyvnila, nakoľko účastníkovi konania vyšla skutočná cena vodného x,xx eur, schválená je x,xx eur“.
15. Prvostupňový správny orgán pri posudzovaní porušenia povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. účastníkom konania vychádzajúc výlučne z gramatického výkladu zákona č. 250/2012 Z. z. žiadnym spôsobom nevyhodnotil postup účastníka konania a nekonfrontoval kvalitu týchto zistených skutočností s následkami takéhoto konania v súlade s účelom zákona č. 250/2012 Z. z.
16. Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky a je princíp právnej istoty a spravodlivosti (princíp materiálneho právneho štátu), ktorý spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať (II. ÚS 10/99). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánu verejnej moci a to tak v oblasti normotvornej ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (viď. IV.ÚS 92/09, I.ÚS 44/1999). Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „Ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

17. Z vyššie citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup pri aplikácii zákona je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne nad dikiu zákonných pojmov. Obsah zákonnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu (viď. obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Sžo/4/2016).
18. Vychádzajúc z dôvodovej správy zákona č. 250/2012 Z. z., cieľov a zmyslu zákonodarcu, pri aplikácii zákonnej normy na konkrétny prípad mal správny orgán povinnosť skúmať nielen to, či v konkrétnom prípade boli naplnené formálne znaky predmetného správneho deliktu, to znamená, či skutok zodpovedá formálnej dikcii právnej normy, ale aj to, či skutočne došlo k uplatneniu materiálnych znakov. Nie každé porušenie právnej povinnosti v oblasti verejnej správy musí byť automaticky správnym deliktom. Ide oň len vtedy, ak sú naplnené jednotlivé znaky skutkovej podstaty správneho deliktu. Podľa názoru účastníka konania sa postup správneho orgánu voči účastníkovi konania javí ako šikanózný, keď formalistickým výkladom predmetnej právnej úpravy stanovenej v § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z. v spojení s § 29 ods. 1 písm. k) a § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. považuje to, že „predmetná faktúra, ktorú účastník konania nezahrnul do skutočných nákladov za rok 2021, bola doručená v januári 2022, a preto bola zaúčtovaná až v rozpočtovníctve za rok 2022, až pri výpočte ceny vody účastník konania prišiel na chybu, že do skutočných údajov za rok 2021 nezahrnul túto faktúru, a preto úradu túto skutočnosť sám oznámil, ceny vody však táto skutočnosť neovplyvnila“, definoval ako predloženie nepravdivých skutočných údajov správnomu orgánu za rok 2021 za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom. Teda správy orgán nesprávne právne posúdil predmetnú vec, keď uvedený skutkový stav vyhodnotil ako konanie naplňajúce skutkové znaky predmetného správneho deliktu, resp. správny orgán v odôvodnení predmetného rozhodnutia sa nijako nevysporiadal s otázkou, či uvedený skutkový stav vôbec môže naplniť skutkové znaky predmetného správneho deliktu a v spojitosti s tým ani neuviedol, ako zohľadnil, že predmetnú cenu vody táto skutočnosť neovplyvnila, že túto skutočnosť účastník konania sám oznámil, trvanie a následky daného protiprávneho konania v tejto súvislosti, čo spôsobuje aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia, porušenie práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia.
19. Ďalej účastník konania uviedol, že z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách vyplýva, že predmetnú vec (správny delikt podľa zákona č. 250/2012 Z. z.) je potrebné považovať v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry za vec, ktorá má charakter konania o trestnom obvinení. Vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem veci trestného charakteru, musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie, možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru, keďže Slovenská republika sa článkom 1 ods. 2 Ústavy zaviazala, že uznáva a dodržiava všeobecné záväzné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky a uvedený Dohovor sa podľa článku 154c Ústavy stal súčasťou

právneho poriadku Slovenskej republiky (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.) a má prednosť pred zákonom, ak zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd. Účastník konania poukázal aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 3Sžn/68/2004, 3Sž/85/2007, 8Sžo/28/2007, 8Sžo/147/2008, 6Sžo/51/2011, 6Sžo/150/2015), ktorá je jednotná v tom, že trestnoprávne princípy sa analogicky aplikujú i v správnom trestaní, a že trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) podlieha obdobnému režimu ako trestný postih za trestné činy. Z tohto hľadiska treba vykladať aj všetky záruky, ktoré sa poskytujú obvinenému. Teda v predmetnom konaní zisťovania správneho deliktu, rozhodovania o vine páchatel'a za spáchanie deliktu a ukladaní sankcie zaň na základe analógie legis, treba postupovať v súlade so zásadami trestnoprávnej zodpovednosti v zmysle právnej úpravy v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov alebo Trestného zákona. Podľa konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vzhľadom k tomu, že zákon č. 250/2012 Z. z. neustanovuje hmotnoprávnu a ani procesnoprávnu úpravu sankcionovania správnych deliktov, bolo potrebné v predmetnej veci v zmysle vyššie uvedeného vychádzať z právnej úpravy zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov alebo Trestného zákona. Účastník konania ďalej poukázal na to, že právny poriadok Slovenskej republiky užší pojem správneho deliktu nedefinuje a je nesporné, že postup pri vyvodzovaní právnej zodpovednosti za predmetný správny delikt podlieha režimu zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a subsidiárnej aplikácii správneho poriadku, resp. Trestného zákona, pričom vo všeobecnosti platí, že správny delikt nie je postihnuteľný, ak stupeň spoločenskej nebezpečnosti je len nepatrný. Materiálna stránka správneho deliktu je rovnako dôležitá ako formálna, pričom pri absencii ktorejkoľvek z nich nemožno hovoriť o správnom delikte. Účastník konania k materiálnemu korektívu uviedol, že rovnako podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Teda konanie, ktoré by inak splňalo všetky predpoklady pre kvalifikovanie ako trestný čin, nie je trestným, nakoľko jeho závažnosť je nepatrná.

20. Účastník konania uviedol, že správny orgán nesprávne právne posúdil spoločenskú nebezpečnosť spáchaného správneho deliktu a zároveň aj z tohto dôvodu je predmetné rozhodnutie nepreskúmateľné a vnútorne protirečivé.
21. Ďalej účastník konania uviedol, že z vyššie uvedených dôvodov bolo povinnosťou prvostupňového orgánu vykonať výklad a aplikáciu právnej normy § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z. v súvislosti s § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. a § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. v kontexte s účelom a cieľom tohto zákona s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu a nepoužiť iba gramatický výklad tejto právnej normy a riadne odôvodniť rozhodnutie.
22. Účastník konania uviedol, že podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy výklad a uplatňovanie zákonov musí byť v súlade s ústavou, v danom prípade s čl. 1 ods. 1 a čl. 50 ods. 6. Právna istota a spravodlivosť, ako princípy materiálneho právneho štátu, nepripúšťajú v individuálnych prípadoch aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprimerané povahe skutku a jeho dôsledkom, a to ani vtedy, ak zákonodarca v záujme generálnej prevencie chce chrániť závažný verejný záujem. Orgán verejnej moci je pri ukladaní sankcie povinný vychádzať z princípu prísne individuálnej zodpovednosti za skutok, ktorý má svoju mieru závažnosti a dôsledkov. Nijaký právny poriadok nemôže regulovať všetky situácie, ktoré môžu nastať pri uplatňovaní právnej úpravy. Každý právny poriadok sa môže uplatniť vo všetkých prípadoch iba vtedy, ak sa právna úprava dotvorí výkladom práva. Základom

výkladu práva v právnom štáte je zdravý rozum. K dôležitým materiálnym znakom právneho štátu je aj existencia kritérií, podľa ktorých sa vysvetľuje a uplatňuje každá právna norma (viď. Drgonec: *Ústava SR - komentár, Heuréka 2004, str. 57 - 58*).

23. Uloženie pokuty je administratívno-procesnou sankciou pre účely vymáhania určitých povinností, preto sú často aj aktom donucovacej povahy. Pokiaľ ide o uloženie pokuty podľa § 29 ods. 1 písm. k), § 36 ods. 1 písm. x) zákona 250/2012 Z. z. v spojení s § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z., bolo úmyslom zákonodarcu potrestanie nesprávne vypočítanej ceny za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom, ktoré by mohli poškodiť odberateľov. Princípu legitímneho očakávania, proporcionality a zdravého rozumu potom zodpovedá, že i keď zákonodarca v § 29 ods. 1 písm. k), § 36 ods. 1 písm. x) zákona 250/2012 Z. z. v spojení s § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z. stanovil, že „správneho deliktu sa regulovaný subjekt dopustí, ak neposkytne úradu pravdivé údaje, podklady, doklady“, keď do predmetných skutočných údajov za rok 2021 sa nezahrnula predmetná faktúra, a zároveň účastník konania sám túto skutočnosť úradu oznámil a teda poskytol úradu pravdivé údaje, a nedošlo k poškodeniu odberateľov, neznamená, že by mal byť účastník konania postihnutý za správny delikt, ktorý nedosahuje žiaden stupeň poškodenia odberateľov.
24. Orgán verejnej moci je zodpovedný za to, že uloženie sankcie bude v súlade s princípmi materiálneho právneho štátu. Vychádzajúc z týchto princíпов správny orgán musí dospieť k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na uloženie sankcie. V uvedenom prípade absentuje materiálny znak – spôsobená ujma, ktorého požiadavka vyplýva z ústavne konformnej aplikácie podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy a vzťahuje sa na všetky štátne orgány postupujúce podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy. V predmetnej právnej veci sa účastník konania dovoľáva potreby priamej aplikácie Ústavy, dovoľáva sa potreby ústavne konformne vykladať ustanovenia § 29 ods. 1 písm. k), § 36 ods. 1 písm. x) zákona 250/2012 Z. z. v spojení s § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z. v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 50 ods. 6, čl. 152 ods. 4 Ústavy.
25. Vzhľadom na uvedené účastník konania navrhol, aby prvostupňový orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní sám rozhodol tak, že odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, teda aby správny orgán svoje rozhodnutie zrušil podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku a správne konanie o uložení pokuty zastavil, a to v celom rozsahu. Alternatívne, vzhľadom na uvedené účastník konania navrhol, aby prvostupňový orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, ak nerozhodne o odvolaní, aby ho predložil spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu a aby odvolací orgán podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku rozhodnutie zrušil a správne konanie o uložení pokuty zastavil, a to v celom rozsahu.

III. Druhostupňové konanie

26. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*

27. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
28. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
29. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnenému orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
30. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
31. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
32. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.*
33. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
34. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
35. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
36. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza kópia účastníkom konania predložených skutočných údajov za rok 2021, kópia účastníkom konania predloženého oznámenia o cene na rok 2023 s prílohami, oznámenie č. 27551/2023/BA z 25. júla 2023 o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
37. Ďalej administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje žiadosť účastníka konania o vyhotovenie elektronickej kópie administratívneho spisu, list č. 28911/2023/BA

z 02. augusta 2023, ktorým prvostupňový orgán zaslal účastníkovi konania elektronickú kópiu administratívneho spisu, žiadosť účastníka konania o predĺženie lehoty na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie a list č. 29378/2023/BA zo 04. augusta 2023, ktorým prvostupňový orgán predĺžil účastníkovi konania lehotu na vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia.

38. Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje odvolaním napadnuté rozhodnutie, samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu zo 16. októbra 2023 a upovedomenie zo 16. októbra 2023 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
39. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 38139/2023/BA z 30. októbra 2023, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 08. novembra 2023.
40. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu dňa 15. novembra 2023 žiadosť o vyhotovenie elektronickej kópie administratívnych spisov vedených prvostupňovým a odvolacím orgánom a žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia.
41. Odvolací orgán listom č. 40821/2023/BA z 22. novembra 2023 zaslal účastníkovi konania elektronickú kópiu administratívnych spisov prvostupňového a odvolacieho orgánu a zároveň uviedol, že účastník konania sa podľa § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku môže pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhnúť ich doplnenie v lehote siedmich dní odo dňa doručenia uvedeného listu. List č. 40821/2023/BA z 22. novembra 2023 nebol účastníkovi konania doručený.
42. Odvolací orgán listom č. 43281/2023/BA z 11. decembra 2023 opakovane zaslal účastníkovi konania elektronickú kópiu administratívnych spisov prvostupňového a odvolacieho orgánu a zároveň uviedol, že účastník konania sa podľa § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku môže pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhnúť ich doplnenie v lehote siedmich dní odo dňa doručenia uvedeného listu. List č. 43281/2023/BA z 11. decembra 2023 bol účastníkovi konania doručený dňa 15. decembra 2023.
43. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu dňa 22. decembra 2023 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s vyrubením pokuty, nakoľko sa jedná o formálne pochybenie a došlo k nemu neúmyselne. Faktúra, ktorú účastník konania nezahrnul do skutočných nákladov za rok 2021, bola doručená v januári 2022, a preto bola zaúčtovaná až v rozpočtovníctve za rok 2022. Až pri výpočte ceny vody účastník konania prišiel na chybu, že do skutočných údajov za rok 2021 nezahrnul túto faktúru, a preto úradu túto skutočnosť sám oznámil. Ceny vody táto skutočnosť neovplyvnila, nakoľko účastníkovi konania vyšla skutočná cena

vodného x,xx eur a schválená je x,xx eur. Účastník konania uviedol, že má iba xxx obyvateľov, je vo veľmi zlej finančnej situácii, má tri úvery, vysoké úroky, kvôli cenám energií (obec je neregulovaný subjekt) starostka obce pracuje z domu od novembra 2022. Účastník konania uviedol, že žiada, aby úrad prihliadol na uvedené skutočnosti a neuložil predmetnú pokutu. Účastník konania uviedol, že sám správny orgán uvádza v liste č. 36696/2023/BA z 16.októbra 2023, ktorý tvorí súčasť administratívneho spisu, že „Na druhú stranu, odbor regulácie vodárenstva potvrdzuje, že zmenou ekonomicky oprávnených nákladov nedošlo ku zmene výšky schválenej maximálnej ceny za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom, ktorá bola navrhnutá regulovaným subjektom nižšia, ako vypočítaná priemerná cena.“ V uvedenom prípade absentuje materiálny znak – spôsobená ujma, ktorého požiadavka vyplýva z ústavne konformnej aplikácie podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy a vzťahuje sa všetky štátne orgány postupujúce podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy (viď. obdobne st. 5 rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Sžf/14/2015, z 27. júla 2016). Týmto účastník konania žiada odvolací správny orgán, aby aplikoval uvedené právne závery týkajúce sa naplnenia správneho deliktu, konkrétne k absencii materiálneho znaku – spôsobenej ujmy vyslovené Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Sžf/14/2015 z 27. júla 2016. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy výklad a uplatňovanie zákonov musí byť v súlade s ústavou, v danom prípade s čl. 1 ods. 1 a čl. 50 ods. 6. Právna istota a spravodlivosť, ako princípy materiálneho právneho štátu, nepripúšťajú v individuálnych prípadoch aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprimerané povahe skutku a jeho dôsledkom, a to ani vtedy, ak zákonodarca v záujme generálnej prevencie chce chrániť závažný verejný záujem. Orgán verejnej moci je pri ukladaní sankcie povinný vychádzať z princípu prísne individuálnej zodpovednosti za skutok, ktorý má svoju mieru závažnosti a dôsledkov. Nijaký právny poriadok nemôže regulovať všetky situácie, ktoré môžu nastať pri uplatňovaní právnej úpravy. Každý právny poriadok sa môže uplatniť vo všetkých prípadoch iba vtedy, ak sa právna úprava dotvorí výkladom práva. Základom výkladu práva v právnom štáte je zdravý rozum. K dôležitým materiálным znakom právneho štátu je aj existencia kritérií, podľa ktorých sa vysvetľuje a uplatňuje každá právna norma (viď. Drgonec: Ústava SR - komentár, Heuréka 2004, str. 57 - 58). Uloženie pokuty je administratívno-procesnou sankciou pre účely vymáhania určitých povinností, preto sú často aj aktom donucovacej povahy. Pokiaľ ide o uloženie pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v spojení s § 29 ods. 1 písm. k) a § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z., § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z., bolo úmyslom zákonodarcu potrestanie nesprávne vypočítanej ceny za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom, ktoré by mohli poškodiť odberateľov. Princípu legitímneho očakávania, proporcionality a zdravého rozumu potom zodpovedá, že i keď zákonodarca v § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v spojení s § 29 ods. 1 písm. k) a § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z., § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z. stanovil, že správneho deliktu sa regulovaný subjekt dopustí, ak neposkytne úradu pravdivé údaje, podklady, doklady, keď do predmetných skutočných údajov za rok 2021 sa nezahrnula predmetná faktúra, a zároveň účastník konania sám túto skutočnosť úradu oznámil a teda poskytol úradu pravdivé údaje, a nedošlo k poškodeniu odberateľov, neznamená, že by mal byť účastník konania postihnutý za správny delikt, ktorý nedosahuje žiaden stupeň poškodenia odberateľov. Orgán verejnej moci je zodpovedný za to, že uloženie sankcie bude v súlade s princípmi materiálneho právneho štátu. Vychádzajúc z týchto princíпов správny orgán musí dospieť k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na uloženie sankcie. Účastník konania opakovane zdôraznil, že v uvedenom prípade absentuje materiálny znak – spôsobená ujma, ktorého požiadavka vyplýva z ústavne konformnej aplikácie podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy a vzťahuje sa na všetky štátne orgány postupujúce podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy. Na základe uvedeného účastník konania žiada,

aby odvolací správný orgán rozhodnutie zrušil a správne konanie o uložení pokuty zastavil, a to v celom rozsahu.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

44. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
45. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
46. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
47. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
48. Podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný poskytovať úradu bezodplatne úplné a pravdivé údaje, podklady, doklady a akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom.*
49. Podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak neposkytne úradu a Európskej komisii bezodplatne pravdivé údaje, podklady, doklady alebo akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom.*
50. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
51. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
52. Prvostupňový orgán účastníkovi konania rozhodnutím uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 500,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že porušil povinnosť ustanovenú v § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože predložil úradu nepravdivé skutočné údaje za rok 2021 za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z.

53. K argumentom účastníka konania uvedeným v odvolaní, že nesúhlasí s vyrúbením pokuty, nakoľko sa jedná o formálne pochybenie a došlo k nemu neúmyselne, odvolací orgán uvádza nasledovné.
54. V prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorých spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt.
55. Účastník konania predložil úradu podľa § 14 ods. 8 v spojení s § 14 ods. 5 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. oznámenie o cene na prvý rok regulačného obdobia, ktoré bolo úradu doručené 28. septembra 2022. Úrad v rámci konania zistil, že údaje predložené účastníkom konania v oznámení o cene sú iné, ako skutočné údaje za rok 2021, ktoré boli úradu doručené 30. mája 2022, a ktoré mali byť podkladom pre výpočet priemernej ceny za výrobu a dodávku pitnej vody na prvý rok regulačného obdobia (2023) podľa § 9 ods. 3 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 323/2022 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností vo vodnom hospodárstve (ďalej len „vyhláška č. 323/2022 Z. z.“). Následne zaslal účastník konania úradu v rámci doplnenia oznámenia o cene list doručený 19. novembra 2022, v ktorom uviedol, že pri predložení skutočných údajov za rok 2021 v zmysle § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z. boli do tabuliek použité údaje z rozpočtovníctva a nie z účtovníctva. Tým, že účastník konania predložil úradu nepravdivé skutočné údaje za rok 2021 za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom, porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z.
56. K žiadosti účastníka konania, aby úrad prihliadol na skutočnosti uvedené v odvolaní a neuložil predmetnú pokutu, odvolací orgán uvádza, že analogické aplikovanie § 40 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (upustenie od potrestania) je v predmetnom prípade absolútne vylúčené, pretože o analogické použitie zákona ide vtedy, ak zákon nejakú problematiku neupravuje a príslušný orgán môže odkázať na podobné (analogické) použitie inej normy na daný prípad. Avšak v predmetnom prípade sa nejedná o situáciu, ktorá by zákonodarcom nebola upravená. Ustanovenie § 29 ods. 1 písm. k)

zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje povinnosť regulovaného subjektu, ustanovenie § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne deklaruje správny delikt za porušenie uvedenej povinnosti a navyiac aj ustanovenie § 36 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. je obligatórnym ustanovením, v zmysle ktorého je úrad povinný uložiť pokutu regulovanému subjektu v prípade, že sa dopustí spáchania správneho deliktu. Teda v prípade, že by úrad upustil od uloženia pokuty za preukázané zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z., postupoval by v rozpore s platnou právnou úpravou.

57. K argumentom účastníka konania, že prvostupňový orgán subsumoval skutkový stav v predmetnej veci pod normy zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré v hypotéze nemajú také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu, odvolací orgán uvádza nasledovné.
58. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaných správnych deliktov.
59. Odvolací orgán uvádza, že objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Účastník konania naplnil objektívnu stránku správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že úradu neposkytol pravdivé skutočné údaje za rok 2021 potrebné na účely zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu.
60. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že skutočnosť, že poskytol úradu správne údaje v rámci oznámenia o cene resp. v doplnení oznámenia o cene, čím odstránil protiprávny stav, ho nezbavuje zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil tým, že predložil úradu nepravdivé skutočné údaje za rok 2021. Taktiež skutočnosť, že k predloženiu nepravdivých údajov úradu došlo neúmyselne, že účastník konania sám oznámil chybu úradu, a že uvedená chyba neovplyvnila cenu vodného, nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt. Ako už bolo uvedené vyššie, správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu.
61. Ďalej odvolací orgán v nadväznosti na argumentáciu účastníka konania uvádza, že povinnosť predložiť úradu skutočné údaje za rok 2021, ustanovuje priamo zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý v § 29 ods. 1 písm. b) ustanovuje povinnosť vykonávať regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím alebo potvrdením úradu a dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom, ktorým bola vyhláška č. 21/2017 Z. z., podľa ktorej sa úradu predkladajú skutočné údaje za regulované činnosti za predchádzajúci rok. Teda poskytnutie pravdivých skutočných údajov za rok 2021 bolo potrebné na účely zákona č. 250/2012 Z. z. Zároveň bolo poskytnutie pravdivých skutočných údajov za rok 2021 potrebné na výkon pôsobnosti úradu v oblasti cenovej regulácie, keďže skutočné údaje za rok 2021 sú podkladom v konaní o cenovej regulácii na rok 2023 podľa vyhlášky č. 323/2022 Z. z.

62. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania tým, že neposkytol úradu pravdivé skutočné údaje za rok 2021 potrebné na účely podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu v oblasti cenovej regulácie, porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa spáchania správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z.
63. Objektom správnych deliktov sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektom správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. je riadne vykonávanie činností úradu, ktorý nemohol byť naplnený, pretože účastník konania svojím konaním sťažil výkon pôsobnosti úradu, ktorý mu bol zverený zákonom č. 250/2012 Z. z.
64. Odvolací orgán s poukazom na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového orgánu, ako aj na skutočnosti uvedené v tomto rozhodnutí, uvádza, že je zrejmé, že poskytnutím nepravdivých skutočných údajov bola negatívne ovplyvnená pôsobnosť úradu v oblasti cenovej regulácie. Cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku tovarov a s nimi súvisiacich služieb za spravodlivé ceny. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán v rozhodnutí riadne zhodnotil následky spáchaného správneho deliktu. Prvostupňový orgán uviedol, že spáchaním správneho deliktu nebola spôsobená škoda odberateľom pitnej vody, avšak bol sťažený výkon pôsobnosti úradu.
65. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania odvolací orgán uvádza, že zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne upravuje povinnosť účastníka konania poskytovať úradu úplné a pravdivé údaje, podklady, doklady a akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom. Účelom tohto ustanovenia je riadne plnenie povinností regulovaných subjektov predložiť úradu pravdivé a úplné údaje, podklady, doklady a informácie potrebné na účely zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu tak, aby bol naplnený predpoklad riadneho vykonávania činností úradu.
66. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nie je pravdivé tvrdenie účastníka konania, že prvostupňový orgán pri posudzovaní porušenia povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. vychádzal výlučne z gramatického výkladu zákona a žiadnym spôsobom nevyhodnotil postup účastníka konania a nekonfrontoval zistenia s následkami konania v súlade s účelom zákona č. 250/2012 Z. z.
67. K argumentu účastníka konania, že zákon č. 250/2012 Z. z. neustanovuje hmotnoprávnu ani procesnoprávnu úpravu sankcionovania správnych deliktov, a že je potrebné použiť analógiu legis, odvolací orgán uvádza, že právny záver účastníka konania je nesprávny, pretože o analogické použitie zákona ide výlučne vtedy, ak zákon nejakú problematiku neupravuje a príslušný orgán môže odkázať na podobné (analogické) použitie inej normy na daný prípad, t. j. v prípade správneho trestania sa pri absencii právnej úpravy analogicky použije trestné právo. Avšak v prípade individualizácie trestu resp. určenia zákonných kritérií, na ktoré je správny orgán povinný pri ukladaní pokuty prihliadnuť, sa nejedná o situáciu, ktorá by zákonodarcom v zákone č. 250/2012 Z. z. nebola upravená. V § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty

správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia. Ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje povinnosť správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuť najmä na spôsob, čas trvania, následky protiprávneho stavu a na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.

68. Účastník konania ďalej uviedol, že správny delikt nie je postihnuteľný, ak stupeň spoločenskej škodlivosti je nepatrný a že materiálna stránka správneho deliktu je rovnako dôležitá ako formálna, pričom pri absencii ktorejkoľvek z nich nemožno hovoriť o správnom delikte.
69. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
70. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
71. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
72. Ďalej odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný

a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správne deliktu odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správny orgán nie je povinný jeho naplnenie skúmať.

73. Teda, pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojim konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
74. Odvolací orgán uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti (výroba a dodávka pitnej vody verejným vodovodom) musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.
75. Odvolací orgán v nadväznosti na argumentáciu účastníka konania uvádza, že následkom protiprávneho konania účastníka konania bol sťažený výkon pôsobnosti úradu. Prvostupňový orgán v rozhodnutí zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, že konaním účastníka konania nedošlo k poškodeniu odberateľov pitnej vody. Zároveň odvolací orgán dodáva, že negatívny následok na odberateľov, resp. vznik škody, nie je predpokladom pre vyvodenie zodpovednosti účastníka konania za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z.
76. Účastník konania zároveň v súvislosti s absenciou spôsobenej ujmy poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Sžf/14/2015, z 27. júna 2016. Odvolací orgán uvádza, že uvedený prípad sa týka nesprávneho výkladu a aplikácie ustanovenia o správnom delikte, ktoré malo za následok, že k naplneniu deliktu nedošlo. Uvedené však nemožno porovnávať v prípade účastníka konania, ktorý úradu poskytol nepravdivé skutočné údaje za rok 2021 za výrobu a dodávku pitnej vody, a tým sťažil výkon pôsobnosti úradu v oblasti cenovej regulácie. Odvolací orgán opakovane uvádza, že zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne upravuje povinnosť účastníka konania poskytovať úradu

úplné a pravdivé údaje, podklady, doklady a akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom. Účelom tohto ustanovenia je riadne plnenie povinností regulovaných subjektov predložiť úradu pravdivé a úplné údaje, podklady, doklady a informácie potrebné na účely zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu tak, aby bol naplnený predpoklad riadneho vykonávania činností úradu. Účastník konania tým, že nepredložil úradu pravdivé údaje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu, naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z.

77. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia.
78. Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Vychádzajúc z podkladov, ktoré sa nachádzajú v spise č. 4905-2023-BA, skutkový stav možno podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z., a teda je skutkový stav tým prípadom, v ktorom možno bez akýchkoľvek pochybností právnu normu aplikovať. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
79. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
80. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
81. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadnutí zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutí, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo

voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyše, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáiskami zaoberať. Tieto hľadáiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

82. Odvolací orgán uvádza, že v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
83. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
84. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
85. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

86. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z.
87. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty zhodnotil a zobral do úvahy všetky jemu známe liberačné dôvody, resp. poľahčujúce okolnosti. Prvostupňový orgán zároveň vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti pri vykonávaní regulovanej činnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá.
88. Prvostupňový orgán prihliadol na čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trval od 30. mája 2022 do 27. septembra 2022. Prvostupňový orgán posúdil zistené porušenie zákona ako chybu pri vykonávaní regulovanej činnosti v roku 2022, pričom vzal tiež do úvahy skutočnosť, že dopustením sa uvedeného správneho deliktu nebola spôsobená škoda odberateľom pitnej vody. Avšak prvostupňový orgán zohľadnil aj skutočnosť, že konaním resp. nekonaním účastníka konania bol sťažený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie.
89. Prvostupňový orgán zároveň v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. zohľadnil skutočnosť, že účastník konania sa správneho deliktu nedopustil opakovanie do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.
90. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán prihliadol na spôsob, čas trvania a následky porušenia povinnosti, zaoberal sa všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania.
91. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 500,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére regulovaného subjektu, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti regulovanému subjektu (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvođený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
92. Odvolací orgán dodáva, že uvedený právny záver prvostupňového orgánu vychádza z ustálenej judikatúry (napríklad Rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, č. k. 10 Ca 250/2003- 48, Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/314/2009 z 18. augusta 2010). Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán sa zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje

za primeranú zistenému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

93. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným porušeniam, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.
94. Odvolací orgán uvádza, že cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku tovarov a s nimi súvisiacich služieb za spravodlivé ceny. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť, pričom svojím konaním negatívne ovplyvnil pôsobnosť úradu v oblasti cenovej regulácie, a preto odvolací orgán považuje sankciu vo výške 500,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností.
95. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritériá rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. preťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
96. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej

za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.

97. Účastník konania v petite odvolania žiada, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil a správne konanie o uložení pokuty zastavil, a to v celom rozsahu.
98. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 500,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 0,50 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
99. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
100. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 500,- eur, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
101. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z.
102. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 500,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému

porušení zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.

103. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

104. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
105. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 500,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu za uvedené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
106. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda